

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5453/2023
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Филип Алексић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Радомир Петровић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Ивица Кнежевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2885/22 од 24.11.2022. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене ВВ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2885/22 од 24.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ВВ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2885/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6004/20 од 05.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па су тужени обавезани да јој солидарно исплате износ од 1.107.600,00 динара, са законском затезном каматом почев од 06.09.2004. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплате износ од 170.926,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 2885/22 од 24.11.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужене ВВ и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 6004/20 од 05.05.2022. године у односу на ту тужену.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ВВ је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 401. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији ревидента. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете коју су тужени тужили причинили извршењем кривичног дела. Одлука нижестепених судова заснована је на примени релевантних одредби материјалног права на утврђено чињенично стање у погледу прекида тока рока застарелости тужилиног потраживања, а указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 25.09.2020. године, а вредност предмета спора је 1.107.600,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија ревидента није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић